

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Lempelse af beskæftigelseskravet, harmonisering af reglerne om kontanthjælp og barseldagpenge, indfasning af bagudbetaling af kontanthjælp m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 31/10 2002. Første behandling 6/11 2002. Betænkning 27/11 2002).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Først og fremmest vil jeg godt gentage Enhedslistens grundopfattelse af lovforslaget fra førstebehandlingen: Det er noget rod, og der er tale om en sammenkædning af vidt forskellige og indbyrdes uafhængige forslag.

Kl. 10.05

Under udvalgsbehandlingen har ministeren i et svar til udvalget begrundet sammenkædningen med, at alle forslagene handler om forsørgelsesydelse, og at der skulle være tale om en indre sammenhæng i forslagene. Det er ren goddag mand økseskaft. Der er godt nok mange forslag, som kan kædes sammen, hvis udgangspunktet er, at de omhandler forsørgelsesydelse! Kunne man forestille sig, at ministeren ville sammenkæde et forslag om forbedrede mulig-

heder for erstatning til arbejdsskader med en afskaffelse af efterlønnen? Ja, intet er øjensynlig umuligt, men det ville næppe være hensigtsmæssigt.

Der er en indre sammenhæng mellem elementerne i dette forslag, siger ministeren så. Jeg har svært ved at se det. Hvad er f.eks. den indre sammenhæng mellem barselorlov til uddannelsessøgende, der føder eller adopterer inden afsluttet uddannelse, og så omregning af DIS-hyre til bruttoløn i forbindelse med beregning af ledighedsydelse?

Der er altså ingen grund til at fastholde forslaget udelt. Derfor har Enhedslisten stillet ændringsforslag om en opdeling, så lempelse af beskæftigelseskravet for uddannelsessøgende, der føder eller adopterer før afslutning af uddannelsen, bliver adskilt fra den øvrige del af lovforslaget.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i længere tid har arbejdet for at få udfyldt det barseldagpengehul, som uddannelsessøgende risikerer af have i, hvis de føder eller adopterer kort tid, inden de er færdige med deres uddannelse. Vi støtter derfor varmt den del af lovforslaget, og vi støtter også ministerens ændringsforslag, som giver forslaget tilbagevirkende kraft.

Og for at gøre det helt klart: Vi støtter i alle tilfælde ministerens ændringsforslag, uanset om vores bliver vedtaget eller ej. Men hvis vores ændringsforslag forkastes, står vi tilbage med det oprindelige sammenrodede forslag, hvor forbedringerne for de uddannelsessøgende med hensyn til barselorlov så at sige betales af forringelser for kontanthjælpsmodtagere og andre udsatte grupper. Og det kan vi ikke være med til.

Ole Sohn (SF):

Det her er et lovforslag, som bestemt ikke ville kunne være kommet frem i denne udformning, hvis det havde været sådan, at man havde brugt eksemplet som case i det udvalg, hvor vi her i Folketinget har arbejdet for at sikre en bedre kvalitet i lovgivningsarbejdet. Hvis man havde brugt dette lovforslag som eksempel, ville det være blevet kasseret.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvordan regeringen kan få sig selv til at blande tre vidt forskellige elementer ind i et lovforslag, og hvorfor man ikke bare deler det. Man har jo flertal for alle tre dele, men så ville vi kunne få en seriøs lovbehandling.

Nu er det jo sådan, at flertallet altid bestemmer. Det er ikke nødvendigvis altid flertallet, der har ret, men jeg vil bare bekendtgøre, at hvis vores, Enhedslistens og SF's, ændringsforslag bliver stemt ned, vil det her give anledning til, at vi fremover, når den type sager kommer, må bede Lovsekretariatet om at se på det og i givet fald også Præsidiets.

Det er simpelt hen et eklatant brud på god parlamentarisk skik, at man på den måde bare bruger sit flertal og blander vidt forskellige forslag i én stor suppedas. Det burde ikke være sket, og der burde være grebet ind for længst. Det er uheldigvis ikke sket i denne sag, men vi vil sørge for, at det ikke sker fremover, ved at vi på forhånd blander Lovsekretariatet og Præsidiets ind i den type sager.

Ole Vagn Christensen (S):

I Socialdemokratiet har vi også diskuteret den sammenblanding af problemer, som vi behandler i det her lovforslag, og vi støtter fuldt ud de bemærkninger, der er kommet fra hr. Ole Sohn og fru Line Barfod om, at dette lovforslag bør deles.

Vi forstår ikke den kamp, som regeringen sådan set vil føre for at holde fast i et lovforslag, hvis elementer helt naturligt ikke har noget med hinanden at gøre. Vi er faktisk i den situation, hvor man kan sige, at på den måde, det nu foreslås delt op, er det en naturlig opdeling, og beskæftigelsesministeren burde ligesom gå herop og sige: Vi kan selvfølgelig tilslutte os, at det deles, for det er en naturlig måde at få to forskellige forslag fjernet fra hinanden.

Kl. 10.10

Det andet, jeg gerne vil sige til beskæftigelsesministeren, er: Vi forstår heller ikke den modstand, der er imod at finde en ensartet omregningsmodel, når det drejer sig om de søførende.

Vi er af den opfattelse, at det mest naturlige, det mest retfærdige vil være, at man bruger Civilrettsdirektoratets opgørelsesmetode. Vi mener faktisk heller ikke, at ministeren er i stand til at dokumentere, at det vil være en dyrere omregningsform, for vi har jo det, der hedder maks. dagpenge. Derfor tror vi overhovedet ikke på, at den situation vil opstå, at man vil kunne begrundes over for Dansk Folkeparti, at de ikke kan få lov til at stemme for denne fornuftige ordning, fordi det vil stride imod det finanslovsforslag, som de har været med til at skrive under på at de ikke vil være med til at forhøje.

Derfor må jeg sige til ministeren: Ministeren kunne gøre Folketinget en god tjeneste ved at gå ind for det forslag, der ligger om en deling af dette lovforslag, og den anden ting er, at ministeren også kunne gøre det hele en stor tjeneste ved at få en ensartet omregningsmodel, nemlig Civilrettsdirektoratets omregningsmodel.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er også meget stærk tilhænger af, at lovforslaget bliver delt i to, så derfor stemmer vi, som der også står i betænkningen, for det ændringsforslag.

Derudover har der indsnegget sig et par fejl i betænkningen. Der står, at vi stemmer imod ministerens ændringsforslag. Det gør vi bestemt ikke, vi stemmer for ministerens forslag, og hvis forslaget ikke bliver delt, vil vi i sidste ende alligevel stemme for lovforslaget. Det er en fejl, at det andet står der, og den vil blive rettet.

Derudover skal jeg på vegne af SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti sige, at vi ønsker lovforslaget tilbage til udvalget.

Irene Simonsen (V):

Jeg vil meget gerne svare på to af de ting, der er nævnt her. Til det med, at vi skal have delt lovforslaget, vil jeg sige, at der netop er en indre sammenhæng i de her forslag, for alt drejer sig om ydelser, og det er derfor, at det er oplagt at tage det under ét.

Til hr. Ole Vagn Christensen vil jeg sige, at jeg ikke helt forstår hans modstand. Jeg forstår måske godt det, at vi skal have en ensartet beregningsmetode, men at det skal være Civilrettsdirektoratets beregningsmetode, har jeg meget svært ved at forstå, for det er jo netop Arbejdsdirektoratets beregningsmetode, som er den objektive. Af beregningsmetoden fra Civilrettsdirektoratet fremgår det klart, at der vil blive foretaget individuelle skøn i sagerne. Det kan vi dog ikke leve med. Der må være en vis ligestilling, ensartethed og objektivitet i det her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis man skal følge Venstres ordførers argumentation, kan man godt undre sig over, hvorfor regeringen ikke har taget det efterfølgende lovforslag med. Der skal vi faktisk behandle et forslag om nedsættelse af ydelsen for kontant-hjælpsmodtagere. Det er også et ydelsesspørgsmål, hvorfor er det så ikke lagt ind i det her lovforslag?

Det har ingenting med hinanden at gøre. Man bringer Folketinget i en underlig situation. For at tage SF's situation: Vi er for det ene af forslagene, det er i øvrigt et af hovedforslagene – man kan sige, at det er det, der vedrører æbler. Vi er imod det andet og det tredje forslag, som vedrører henholdsvis bananer og gulerødder – nej, det var måske gulerødderne, vi var for.

Det at samle tingene på denne måde gør det komplet umuligt at få en seriøs behandling. Vi er nødvendigvis nødt til at stemme imod lovforslaget, fordi man har blandet ting, som intet har med hinanden at gøre, sammen i et lovforslag. Hvis argumentationen om, at det har noget med ydelser at gøre, skal være holdbar, så skulle alle mulige andre former for ydelser jo også ind i det samme lovforslag.

Det hænger simpelt hen ikke sammen. Det er lovsjusk, og regeringen ved det godt. Der går ingen skår af regeringen, for regeringen får alle tre forslag vedtaget, selv om det deles op i tre, men med et skiftende flertal.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår heller ikke argumentationen fra Venstres ordfører om, at hvis noget handler om ydelser, kan man blande det sammen i ét forslag. Vi kunne virkelig undgå mange lovforslag i Folketinget, hvis vi kunne blande alle dem, der handler om ydelser, sammen i ét forslag. Men problemet ville være: Er der så overhovedet nogen, der kunne stemme for det, når man får blandet så mange forskellige ting sammen?

Til det her med søfolkene og deres omregning, hvor fru Irene Simonsen siger, at Civilrettsdirektoratets model ikke er objektiv: Jeg forstår ikke, hvordan den anden model kan være objektiv, når man dér tager et fradrag med. Ved alle andre lønmodtagergrupper begynder man jo ikke at regne fradrag med, når man regner om til dagpenge. Og for søfolkene giver det altså en forskel i dagpengene på 70 kr. om dagen. Hvis man har prøvet at leve for den sats, som dagpengene er, så ved man, at 70 kr. om dagen altså også er en slat penge. Det betyder noget for de folk, som det her forslag rammer, mens det derimod er så lille en udgift på statsbudgettet, at man overhovedet ikke kan få øje på den.

Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen og regeringspartierne har så meget imod at bruge én model, der sikrer de mennesker, det handler om, bedst muligt, i stedet for at holde fast i at have

mange forskellige modeller og så bruge dem dér, hvor det hver gang er til skade for folk.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må også sige til fru Irene Simonsen, at det var en lidt underlig argumentation, der blev fremført her. Jeg går virkelig ud fra, at fru Irene Simonsen har læst lovforslaget og også har læst, hvordan det foreslås delt.

Dermed må jeg sige, at det da er to forskellige områder. Det er ikke den samme situation, som man sådan set stiller mennesker i, når det også drejer sig om kontanthjælpsmodtageres barselorlov, og det havde vi jo en lang, lang debat om under førstebehandlingen af det her lovforslag.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at man kun taler om, at det har noget med ydelser at gøre. Jeg har lidt svært ved at se, at det kun har noget med ydelser at gøre. Jeg mener også, at det, man har strikket sammen i dette omfattende lovforslag, har noget med nogle rettigheder at gøre.

Jeg har nogle flere bemærkninger, men dem må jeg vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Først til hr. Ole Sohn: Jeg synes, det er dejligt, at vi nu kan se, hvor vi har SF henne, for hr. Ole Sohn sagde det helt tydeligt fra talerstolen her: Gulerødder vil vi altid være med til, men lige så snart det får konsekvenser, står vi af.

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at det her handler jo netop om, at vi tager udgangspunkt i Arbejdsdirektoratets beregningsmetode. Her tages der udgangspunkt i en bruttolønberegning, som man jo vil gøre inden for alle områder, når man skal beregne en dagpengesats. Man laver faktisk en ligestilling, så alle lønmodtagere her får den samme behandling, og det er jo det, der er så vigtigt.

Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at hvis man bruger Civilrettsdirektoratets beregningsmetode – nu siger fru Line Barfod, at det koster 70 kr. om dagen at bruge Arbejdsdirektoratets beregningsmetode – koster det jo i sociale ydelser. Det synes jeg fru Line Barfod skal tænke meget over.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal også bare på Det Radikale Venstres vegne meddele, at vi støtter forslaget om at dele lov-

forslaget op og stiller os undrende over for, hvorfor Venstres ordfører og dermed regeringen ikke kan se det fornuftige i at gøre det. Det ville være rimeligt over for Folketinget.

Den argumentation, som vi har hørt indtil nu, mener jeg ikke på nogen måde er tilfredsstillende, og jeg må bede Venstres ordfører om at komme med bedre svar.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Konsekvensen af fru Irene Simonsens argumentation er jo, at man skal lave ét lovforslag om året, hvor man blander alting sammen. Så må man tage det gode og det dårlige i én stor sammenblanding, men sådan hænger verden simpelt hen ikke sammen.

Kl. 10.20

Jeg ved, at ministeren er en hædersperson, som man altid har kunnet få en ordentlig og regulær forhandling med, så jeg vil simpelt hen bede ministeren om at gå på talerstolen og tilkendegive, at man accepterer, at forslaget går tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, og at man så vil arbejde for at lave en opdeling.

Der går jo ingen skår af regeringen ved at sikre en ordentlig kvalitet i lovarbejdet, sådan som samtlige Folketingets partier har givet hinanden håndslag på, at vi vil medvirke til. Derfor vil jeg gerne appellere til, at ministeren går op og siger: Vi accepterer, at lovforslaget går tilbage til udvalget, så ser vi på det og deler det eventuelt, og så vender vi tilbage til tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg sagde i mit første indlæg, at det ville klæde ministeren at gå her op på talerstolen og foretage den handling, der hedder, at han godt kan se, at det er fornuftigt at lave denne opdeling.

Når jeg bad om ordet igen, er det på baggrund af fru Irene Simonsens bemærkninger om det der med Civilretsdirektoratet. Det kom nu ud mellem sidebenene, at det var på baggrund af de sociale ydelser, at man sådan set ikke mente, at man kunne gå ind for Civilretsdirektoratets omregningsmodel. Jeg mener helt klart, at med den måde, som de sociale ydelser bliver beregnet på i fremtiden, vil Arbejdsdirektoratets metode være mere uretfærdig end Civilretsdirektoratets. Samlet set vil Civilretsdirektoratets være den, der giver den bedste sikkerhed og

tryghed for, at man har fået en økonomisk ligestilling.

Jeg må helt klart sige til fru Irene Simonsen, at Civilretsdirektoratets metode at gøre tingene op på, hvor man skønner, fordi man er nødt til at tage hensyn til den enkelte, og hvad det er for en situation, den enkelte sådan set står i, kalder jeg også den mest retfærdige.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg håber, at fru Irene Simonsen kan komme med en god forklaring på, hvorfor hun mener, at det skulle være en ligestilling af lønmodtagerne, at man for søfolk skal medregne et fiktivt skattefradrag i dagpengeberegningen.

Der er jo ikke andre lønmodtagergrupper, hvor man går ind og regner skattefradrag med, når man skal se på, hvilken dagpengestørrelse de skal have. Og det, der er problemet og forskellen på Civilretsdirektoratets og Arbejdsdirektoratets model, er, at Arbejdsdirektoratet medregner et fiktivt skattefradrag. Og det gør, at de får mindre i dagpenge.

Og jeg kan sige til fru Irene Simonsen, at jeg har tænkt mig om. Jeg har ikke bare tænkt mig om, jeg har også lyttet til de folk, der kender området, og de søfolk, som det her kommer til at handle om, og de vil meget gerne have én model. For dem er det altså vigtigere at have høje dagpenge, som de har behov for, når de indimellem er arbejdsløse, hvad søfolk med jævne mellemrum er, hvorimod det ikke har så stor betydning, hvad de kan få i sociale ydelser. Det er langt vigtigere at have ordentlige dagpenge, så der ikke er behov for de sociale ydelser. Det er jo det, der er problemet, for hvis man ikke sørger for, at de har høje nok dagpenge, kan de komme ud for at få behov for de sociale ydelser.

Derfor foretrækker vi en ensartet model, som giver dem et ordentligt beløb. Og det er altså en forskel på 70 kr. om dagen i dagpenge. Det er en del.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I anledning af kritikken af lovforslagets sammensætning, vil jeg sige, at jeg vil give tilsagn om, at vi ser på spørgsmålet om en opdeling af lovforslaget, og at det kan ske i udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling.

For så vidt angår spørgsmålet om DIS-indkomst, vil jeg gerne have lov at forklare, hvorfor

vi har valgt den foreslåede omregningsmodel og lidt om principperne i modellen.

DIS-indkomst er i princippet en nettoindkomst, altså det beløb, der er tilbage, når der almindeligvis er trukket skat. Det betyder, at indkomsten ikke kan anvendes ved beregning af ydelser, og det er derfor nødvendigt ved beregningen at sammenholde med, hvad lønniveauet er for lignende eller tilsvarende arbejde.

Kl. 10.25

Ved beregning af arbejdsløshedsdagpenge, Arbejdsdirektoratets model, har man løst det på den måde, at man bruttoficerer indkomsten, så det svarer til, hvad en sømand skal tjene for at opnå en nettoindkomst beskattet efter de almindelige regler, og det er Arbejdsdirektoratets model, der også her foreslås anvendt ved beregning af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det, der sker, når man skal omregne DIS-indkomsten, er med andre ord et udtryk for, at der regnes baglæns.

Omregningen af DIS-indkomsten foretages på baggrund af gældende skatteregler. I beregningen indgår derfor bundskat, mellemskat og topskat tillagt landsgennemsnit af kommunal og amtskommunal skat samt kirkeskat. Herudover indgår de generelle fradrag, dvs. personfradrag og det særlige sømandsskattefradrag.

I 2002 udgør sømandsskattefradraget for personer, der sejler i udenrigsfart, et grundbeløb på 23.000 kr., herudover 15 pct. af indtægt op til 130.000 kr. og herefter 8 pct. af indtægt op til 310.000 kr. Herved kommer indtægten til at svare til, hvad en sømand, der følger de almindelige skatteregler, skal tjene for at få udbetalt den aktuelle DIS-indkomst.

I modsætning til Civilretsdirektoratets omregning, der omfatter alle skattefrie lønindtægter, herunder DIS-indtægter, er der her tale om en præcis og objektiv omregning uden mulighed for at foretage et skøn. Civilretsdirektoratets omregning er alene et hjælpemiddel til brug ved skønnet over indtægtsniveauet, og Civilretsdirektoratet er opmærksom på, at anvendelsen af beregningsmetoden i nogle situationer kan føre til en for høj bruttoindtægt, hvorfor det anføres, at tendensen i skønnet bør være at nedrunde.

Jeg mener derfor, at den foreslåede omregning er den mest korrekte måde at bruttoficere en DIS-indkomst på, da omregningen – og det er hovedpointen – sidestiller DIS-sømænd med øvrige sømænd.

(Kort bemærkning).

Line Barfoed (EL):

Jeg vil gerne kvittere for, at ministeren nu er positivt indstillet over for at dele forslaget.

Men så er der det her omkring DIS. Som ministeren selv redegør for, er der forskellige myndigheder, der har forskellige beregninger, og for søfolkene er det altså meget svært at forstå, hvorfor forskellige myndigheder skal bruge forskellige beregninger, hvorfor man ikke kan have én omregning fra nettolønnen, som sømænd får, og så til den bruttoberegning, der skal bruges i mange forskellige myndighedssammenhænge. Det, søfolkene ikke kan forstå, er, at når Civilretsdirektoratet skal beregne, hvor meget der skal betales i børnebidrag, bruger de en omregning, der giver søfolkene en høj indkomst, men når andre skal give dem dagpenge, bruger man én, der giver dem lav indkomst.

Derfor vil jeg høre, om ministeren vil give tilsagn om at arbejde med, at der kun bliver én beregningsmodel for DIS-indkomst og én, hvor man ikke bruger et fiktivt skattefradrag, som der jo ikke er nogen søfolk, der har, hvilket ville gøre, at søfolkene kan få et ordentligt dagpengeniveau.

Lars Barfoed (KF):

Under indtryk af ministerens bemærkninger om at se på en opdeling af lovforslaget vil jeg foreslå, at vi afbryder andenbehandlingen og genoptager udvalgsbehandlingen af forslaget.

Formanden:

Jeg skal spørge, om der er flere, der ønsker at udtale sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Nu kom hr. Lars Barfoed mig i forkøbet, for jeg ville ellers på baggrund af ministerens tilsagn have spurgt mindretallet, om man fortsat ønskede afstemning om de stillede ændringsforslag.

Men nu er der af hr. Lars Barfoed stillet forslag om, at lovforslagets behandling standses, og at det henvises til fornyet behandling i udvalget.

Jeg har på fornemmelsen, at Tinget kan tiltræde dette forslag, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget. Sagens videre behandling stilles herefter i bero, og lovforslaget går til fornyet behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 10.30

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Nedsat kontanthjælp til personer, der er samlevende med en starthjælps- eller introduktionsydelsesmodtager).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 28/11 2002).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Vi har meddelt i betænkningen, at vi har støttet en hurtigere sagsbehandling af denne her lov, fordi det handler om at få korrigeret en lov, der var erklæret grundlovsstridig. Derfor synes vi, at vi godt kan tage en hurtig omgang her, selv om vi faktisk havde haft lyst til en lang og meget mere grundig omgang, fordi vi grundlæggende er uenige med indholdet i loven. Men det, selve loven her handler om, er at få den oprindelige lov kørt tilbage til at være i overensstemmelse med grundloven, og derfor har vi sagt ja til en hurtig sagsbehandling, men vil undlade at stemme til forslaget.

Det, vi så har fået ud af, at vi har fået en ekstra omgang her, er, at vi endelig har fået defineret, hvad en husstand er. Og det synes jeg er en meget vigtig afklaring at have fået i en lov, hvor man kører familier eller samlevende utrolig langt ned i husstandsindkomst, også med at de faktisk heller ikke kan få forsørgertillæg. Selv om samlevende ikke har gensidig forsørgerpligt for hinanden som voksne, så bliver de ramt af det, når de bor sammen, så bliver de ramt af kun

at få to forsørgertillæg til de to yngste børn eller ét forsørgertillæg til de to yngste børn.

Så vi synes generelt, at økonomien i den her lov er lige så dårlig som før sommerferien, men vi tager den selvfølgelig til efterretning og undlader at stemme til forslaget om, at den skal indrettes sådan, at den ikke er grundlovsstridig.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten har også meddelt ved førstebehandling, at vi ikke vil modsætte os, at man bringer en lov i overensstemmelse med grundloven, men vi mener, at det er helt forkasteligt, at man vil sætte nogle så langt ned i ydelse, som man gør med det forslag.

Der var en konference herinde i Landstingssalen i sidste uge, hvor lige præcis det her spørgsmål omkring grundloven i forhold til forsørgelse blev diskuteret, og hvor der blev diskuteret, hvorfor det kun er for samlevende, man siger, at ethvert menneske har ret til at have sine egne penge. Hvorfor har man ikke benyttet lejligheden til samtidig også at sikre, at folk, der er gift, har ret til at have deres egne penge og ikke skal være overladt til ægtefællens nåde og barmhjertighed?

Det har inspireret os i Enhedslisten til, at vi nu vil arbejde for, at man kan få en grundlovsydelse, dvs. at man, når man er berettiget til kontanthjælp, skal have ret til at have sine egne penge og ikke skal være afhængig af, hvad ens ægtefælle måtte have. Vi vil også arbejde for, at spørgsmålet om, hvorvidt man gifter sig eller ej, ikke bliver afhængigt af, hvordan ens økonomiske forhold bliver, men bliver et spørgsmål om, hvorvidt man ønsker at være gift eller ej.

Så vi håber, at man, også i de partier, der står bag nedsættelsen af ydelserne, vil bruge det her forslag til at se på, at enhver bør have ret til at have sine egne penge, og at vi skal indføre en grundlovsydelse, så man fjerner forsørgerpligten over for ægtefæller.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.